

Đã 3 năm kể từ khi Chủ tịch Tập Cận Bình đưa ra chiến lược phát triển hợp tác với các đối tác châu Âu, “Con đường tơ lụa mới”, kế hoạch này là một phần trong đòn bẩy mà Bắc Kinh muốn sử dụng kinh tế để đi đa hóa ảnh hưởng địa chính trị của mình.

Chính sách “Con đường tơ lụa mới” của ông Tập Cận Bình bao gồm hai phần: vành đai kinh tế trên đất liền và con đường tơ lụa hàng hải. Kế hoạch trên đất liền bao gồm các quốc gia nằm dọc con đường tơ lụa đi qua khu vực Trung Á, Tây Á, Trung Đông và châu Âu. Bắc Kinh kêu gọi các nước này hợp tác sâu rộng hơn với hy vọng sẽ phát triển các mối vùng kinh tế gần kề.

Trong khi đó, con đường tơ lụa hàng hải là một dự án mở rộng, đi qua một số vùng biển lớn trên thế giới, bao gồm Biển Đông, vùng biển Nam Thái Bình Dương và Ấn Độ Dương. Đây được xem là biển pháp nhậm ngăn chặn Mỹ thâm nhập vào khu vực kinh tế mà Trung Quốc đang “làm bá chủ”.

Trung tâm của dự án “Con đường tơ lụa mới” là Ngân hàng Phát triển châu Á (AIIB), “đôi tay” của Ngân hàng Thế giới do Mỹ “chống lưng”, có thể giúp Bắc Kinh tăng cường sức ảnh hưởng và chính trị lên khu vực, cùng lúc đó sẽ cho các nhà đầu tư châu Âu thêm cơ hội kinh doanh ảnh hưởng vùng đất mới.

Trong những năm đầu, các dự án cơ sở hạ tầng trị giá hơn 200 tỉ USD đã được lên kế hoạch xây dựng và thêm các dự án hơn 1 nghìn tỉ USD khác đã được phác thảo, khi nào cho các dự án khác do Mỹ đầu tư dường như trở nên “bé nhỏ” hơn.

